

Centrum LOCIKA:

http://centrumlocika.cz/assets/images/DETI,%20RODICE%20A%20DOMA CI%20NASILI_text_final_20.6.pdf

Robert si nedokázal v první třídě dojít sám ve škole na záchodky, aby se vyčural. Báł se. Ve druhé třídě se z ustrašeného kluka stal agresor, který šikanoval a bil spolužáky. Až když matka svolila s návštěvou psychologa, podařilo se rozkrýt pozadí jeho dětství.

Do tří let žil Robert s rodiči v Česku. Poté se odstěhovali do Bulharska, do domoviny otce, kde začal chodit do školy. Po dvou měsících se však už jen s matkou vrátil do Česka a nastoupil do školy. Brzy si čeští učitelé všimli, že je s chlapcem něco špatně.

„Odmítal chodit na záchod. Vůbec nechtěl vstoupit do místnosti, kde mají kluci WC. Celé dopoledne nepil, maminka si pro něj chodila před obědem, a asi to vždy vydržel,“ popsala chování prvňáčka psycholožka, jež Roberta léčila.

Učitelé se obrátili na školního psychologa, ten si pozval maminku a společně se snažili problém vyřešit. To se po čtyřech měsících podařilo, chlapec už byl schopen dojít se vyčurat ve škole. Když ale učitelka oznámila, že pojedou na školu v přírodě, maminka se jí svěřila, že se v noci stále pomočuje.

V květnu přišel Robert do třídy poprvé s modřinou v obličeji. A začala se stupňovat jeho vlastní agresivita vůči dětem, zejména chlapcům ve třídě. Učitelé se na modřiny ptali dědečka, který chlapce vyzvedával, ale ten vysvětlil jejich původ šarvátkou s vrstevníky.

Na začátku druhé třídy se už začaly násilné incidenty stupňovat, byl dokonce jedním z původců šikany. Ta se odehrávala právě na záchodech, kam se sám předtím báł vstoupit. Učitelka si všímala stále častějších modřin na jeho těle a opět iniciovala schůzku s matkou.

„Učitelé tápali. Nevěděli, jak a jestli se mohou zeptat chlapce, zda ho doma někdo bije. Jak získat informace od matky. Nakonec jí doporučili, ať se synem navštíví terapeutické centrum, kterému předali veškeré informace, jež o něm shromáždili,“ vyzdvihla šťastné rozhodnutí školy psycholožka, jež si přála zůstat v anonymitě.

V centru už se zeptat uměli. Ukázalo se, že v rodině dochází k domácímu násilí. Začalo to už v Bulharsku, kde byl malý chlapec svědkem toho, jak otec surově bije matku na WC. Odtud trauma z této místnosti. Přestože se matka s chlapcem odstěhovali zpět do Česka, jeho otec se k nim v květnu vrátil a u chlapce se objevil první monokl.

Terapie po několika měsících pomohla nejen Robertovi, ale i jeho matce, která sebrala odvalu a s tyranským manželem se rozvedla. „V současné době už se vůbec nestýkají,“ dodala psycholožka.

Nejlepší místo pomoci je škola

Na takové případy je expertem centrum Locika, které se specializuje na péči o děti zažívající domácí násilí, ale zároveň i na pomoc rodičům, včetně agresora.

„V tomto nešťastném příběhu je vidět, jak malé dítě reaguje na nezpracovaná traumata. Bojí se místností, kde viděl bití. Byť byl chlapec sám obětí fyzických trestů a krutého zacházení, v kolektivu se postupem času proměnil v agresora a sám ubližoval a šikanoval jiné děti,“ upozorňuje na podle odborníků vcelku obvyklou reakci bitých dětí Magdalena Černá, mluvčí centra.

Centrum Locika tento týden na ministerstvu vnitra uspořádalo IV. odbornou konferenci zaměřenou na prevenci násilí na školách.

„Škola je nejlepším místem pro včasnou identifikaci dětí, které zažívají domácí násilí. Aby však ředitelé, učitelé či výchovní poradci uměli ohrožené dítě rozpoznat a nasměrovat ho ke správné pomoci, potřebují vědět, jak jej odlišit, jak se ho zeptat a jednat v jeho zájmu,“ vysvětluje Černá z Lociky.

„Z letošní analýzy dat provedené ve spolupráci s Výzkumným ústavem práce a sociálních věcí vyplývá, že do násilného vztahu se rodí téměř každé čtvrté dítě, polovina z nich zažije první projevy domácího násilí do dvou let věku,“ uvedla dále Černá.

„Přesto se děti dostanou do kontaktu s odbornou pomocí nejčastěji až při docházce do školy. Nejfrekventovanější věk dětských klientů centra je šest až osm let,“ dodala k aktuálním statistikám bitých dětí v Česku.

Za domácí násilí, které vidí děti, lze trestat, rozhodl Nejvyšší soud

25. 7. 2019, 4:08

Patrik Biskup, [Právo](#)

Pokud je dítě svědkem domácího násilí mezi dospělými partnery, může být takové jednání považováno za ohrožení výchovy a lze za ně uložit trest. Vyplývá to z rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně (NS) v případě muže z Prahy, který se dopouštěl psychického a fyzického násilí na své manželce před jejich nezletilými ratolestmi. Právo má verdikt NS k dispozici.

NS zrušil v dovolacím řízení rozsudky obecných soudů, které muže uznaly vinným pouze z trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí a odmítly návrh státního zástupce, aby takové jednání posoudily též jako přečin ohrožování výchovy dítěte.

Podle [Nejvyššího soudu](#) obviněný tím, že týral svoji manželku za přítomnosti nezletilých dětí, ohrožoval jejich citový a mravní vývoj. Příklad tak musejí soudy znovu projednat a rozhodnout.

V původních rozsudcích soudy argumentovaly tím, že aplikace přečinu ohrožení výchovy spíše míří na takové rodičovské přístupy, které děti vedou ke kriminálnímu způsobu života nebo k lajdačení, záškoláctví či zahálce.

„To, že se obviněný dopouštěl hrubostí, láteření, urážek a násilných výpadů vůči manželce před dětmi, odpovídá skutkové podstatě trestného činu týrání. Výchovné vedení svých dětí však nijak neopomíjel, třebaže jej realizoval necivilizovaně a přehnaně,“ stojí v rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, který následně potvrdil pražský městský soud.

Takový názor ale podle Nejvyššího soudu nelze akceptovat. „Nezletilé děti zpravidla velmi těžko z hlediska psychiky nesou situaci, pokud je před nimi některý z rodičů týrán svým partnerem. Čím je domácí násilí trvalejší a

intenzivnější, tím více je ohrožen jejich zdravý vývoj do budoucna,“ konstatoval Nejvyšší soud.

Rodina ztrácí symbol bezpečí

Pokud děti takové konflikty mezi rodiči zažívají na vlastní kůži, zvyšuje to podle NS nebezpečí, že se podobného chování budou samy dopouštět v dospělosti.

„Takové protiprávní jednání dítě zpravidla považuje za normu běžného, společensky žádoucího chování mezi členy rodiny. Reálně tak hrozí, že se v budoucnu stane rovněž domácím agresorem,“ vysvětlil NS.

Upozornil i na to, že přítomnost dětí u domácího násilí v nich vyvolává nepochybně pocit bezmocnosti. „Rodina tak pro ně ztrácí symbol bezpečí, mají strach o ohroženého rodiče,“ uzavřel NS.

Agresivita roste

Dětský psycholog a soudní znalec Karel Bröckl rozhodnutí NS považuje za správné. „Nelze s ním než souhlasit. Děti jsou velmi vnímavé a citlivé. I když třeba nejsou přímo svědky domácího násilí, už jen ta atmosféra a napětí v rodině je výrazně ovlivňuje,“ uvedl.

Podle něj agresivita mezi partnery narůstá. „Naštěstí většina z nich má alespoň nějaký rodičovský pud a snaží se z toho své potomky vynechat. Dítě, které má oba rodiče stejně rádo, nedokáže úplně pochopit, proč spolu takovým nevhodným způsobem jednají,“ vysvětlil psycholog.

Poukázal také na to, že děti, které jsou přítomny střetu rodičů, se to snaží samy z hlavy vytěsnit. „Zavírají oči, zacpávají si uši nebo někam zalezou, třeba pod stůl. Velmi těžko o tom i mluví, když mají být vyslýchány jako svědci,“ zdůraznil Bröckl.

Každé sedmé vykázání kvůli domácímu násilí je opakované

24. 11. 2018, 12:40

[ČTK](#)

V průměru každé sedmé vykázání kvůli domácímu násilí v Česku je opakované. Násilníci či násilnice tak museli domov kvůli ubližování blízkým opustit po zásahu policie už poněkolkáté. Je to kolem 180 případů každý rok. Vyplývá to ze statistik Bílého kruhu bezpečí (BKB).

Vykázání, které má chránit členy domácnosti před dalšími výpady, se v Česku používá od ledna 2007. Do konce letošního října k němu policie přikročila ve 13 985 případech.

Domácí násilí představuje dlouhodobé, opakované a stupňující se útoky jednoho člena domácnosti vůči druhému. Nemusí být jen fyzické, ale také psychické, sexuální či ekonomické. Obětí se většinou stávají ženy. Na 25. listopadu připadá mezinárodní den proti násilí na ženách.

Rok	Vykázání	Opakovaná vykázání	Podíl opak. vykázání v %
2012	1407	189	13,4
2013	1361	188	13,8
2014	1382	173	12,5
2015	1306	180	13,8
2016	1316	175	13,3
2017	1348	182	13,5
2018*	1060	159	15

* počet do října

Doba vykázání

Policie může agresivní lidi vykázat na deset dní z domova, a to i bez souhlasu ohrožených osob. Dodržování opatření musí také na místě několikrát zkontrolovat. Soud může desetidenní dobu prodloužit a vykázaným zakázat přibližovat se k obětem. Ty o to už ale musejí požádat.

Vykazovaný člověk musí odevzdat všechny klíče od bytu či domu, do něhož má zakázaný přístup. Nesmí také ohrožené osoby kontaktovat. Může si vzít osobní věci a cennosti. Domů se může za desetidenní lhůtu dostat jen jednou, aby si případně vzal to, co potřebuje ke své práci. Musí ho doprovázet policista.

Do boje proti domácímu násilí se v Česku zapojila Liga otevřených mužů (LOM). „Lidé, kteří nezvládají svou agresi a dopouští se násilí na svých blízkých, nejsou jen součástí problému, ale také nezbytnou součástí jeho řešení,” uvedl ředitel LOM Josef Petr.

Na klíčovou roli práce s pachateli v boji proti násilí chce upozornit i kampaň #ResponsibleTogether (odpovědní společně), která v neděli začíná v několika zemích. Zastřešuje ji Evropská síť pro práci s pachateli domácího násilí (WWP EN), která sdružuje 53 organizací z 27 států včetně ligy a Diakonie ČCE.

Proti násilí na ženách a domácímu násilí se vymezuje i takzvaná Istanbulská úmluva. Dokument, podle něhož má třeba stát vyčlenit na pomoc obětem a prevenci peníze, má být dostatek azylových domů či se mají trestat pachatelé, budí v Česku vášně.